

har gennemkrydset denne Sag fra alle de Synspunkter, som jeg tror kunne stilles op, og med stor Grundighed og stor Detaillundskab gennemgaaet alle disse Synspunkter, saa at jeg maa sige, at det er ikke fristende at skulle forsætte, hvor han slap. Jeg vil ogsaa tilføje, at det er ikke overordentlig nødvendigt at gøre meget ud af det. Det ærede Medlem, der førte Ordet paa det ministerielle Klericals Begne, nemlig det ærede Medlem fra Stege (Vojten), erklærede, da han fik Ordet, at denne Sag i Virkeligheden er uddebatteret. Her i Tinget kan man ikke sige, at den er uddebatteret, men jeg tvivler ikke om, at den er det for det ærede Medlems Vedkommende og for andre Medlemmer, der have debatteret denne Sag, medens vi andre have staart udenfor og spejdet og lyttet efter, hvad der skulde komme ud af disse hemmelige Raadsforhandlinger. Men selv om Sagen ikke virkelig var gennemdebatteret for det ærede Medlems Vedkommende, er han jo nødt til at sige, at den er det. Naar man kommer med en Sag af denne Betskafenhed, en Sag, som for dette Ting er ganske ny, i den Form, som den først har faaet i de allersidste Dage, og forlanger, at dette Ting med ganske faa Dages Varfel skal indlade sig derpaa, er han for Stans Skyld nødt til at sige, at den er uddebatteret. Ellers vilde det være ganske urimeligt at byde dette Ting saadanne Billaar. Naar man kommer med en Sag, der er ganske ny og uprøvet i alle Henseender, og forlanger, at vi skulle tage den uprøvet, er man nødt til at sige, at den er tilstrækkelig debatteret, at den er uddebatteret, om ikke her saa andre Steder. Det ærede Medlem, der førte Ordet for Regeringsklertallet, vilde derfor heller ikke indpaa denne Sag i dens Almindelighed, og det fortaar jeg særdeles godt, thi det, som det ærede Medlem og hans Benner kunne faa ud af en almindelig Diskussion om denne Sag, tror jeg ikke vilde geraade dem til det bedste. Jeg fortaar, at de holde sig ved Jorden, holde sig paa det jævne, at de nøjes med at ville ved de tekniske Fuldkommenheder, som det er ulykkeligvis den ærede Finansminister efter stor Møjsommelighed, som det synes, at faa indført i Lovforslaget. Det ærede Medlem var overfor alle disse Smaapillerier og overfor de Forbedringer, som Finansministeren har faaet gennemført, gennemgaaende fornøjet; det var i Virkeligheden saa godt altammen. Jeg behøver ikke nu at komme nærmere ind paa disse Detailler, som det ærede Medlem for Holbæk Amts Bje Balsfreds (Tauber) har gennemgaaet. Kun det skal jeg fremhæve, at det undrer mig ikke, at det ærede Medlem er velfor-

nøjet, thi naar man ikke skulde være fornøjet med det Al, man selv brygger, saa veed jeg ikke, naar man skulde blive fornøjet med Al, og der er ingen Tvivl om, at dette noget mærkelige Fluidum, man præsenterer os i denne Lov, er det ærede Medlems eget Bryg, saa at jeg fortaar, at han mener, det er et velmagende og godt Bryg, der her leveres. Det ærede Medlem var jo endogsaa mere fornøjet end Ministeren selv. Den ærede Finansminister saa godt, at der er Baaftelighed ved denne Lov, at det er aparte Billaar, man byder en Produktionsvirksomhed her i Landet; han havde Øje for, at navnlig de Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslagets § 2, ere lidt strænge. Den ærede Minister sagde endog, at det maatte være noget villaarlige Bestemmelser, man her traf overfor Bryggerne. Jeg tror, at den ærede Minister har Ret i disse Betænkkeligheder. Det forbauser mig, at man netop i disse Tider kan byde vedkommende Industri Billaar af denne Art. Vi have jo, navnlig fra den Side, hvor den ærede Minister og hans Benner staa, hørt megen Tale om at beskytte det nationale Arbejde, om, at det gælder om at ophjælpe de forskellige Industrier, der her i Landet kæmpe med vanskelige Billaar, navnlig med Konfurrence udefra. Og nu tør det vel nok siges, at der er næppe her i Landet nogen saa dygtig Industri som netop den; hvorom her er Tale. Jeg tvivler om, at vi have nogen Industri — bortset fra Landbruget, for saa vidt man vil kalde det Industri — der i Forhold til Tidens Fremskridt er saa fuldkommen som Oindustrien. Det er ogsaa en af de Industrier, der uden nogen Art af Beskyttelse, alene ved egen Dygtighed, have kunnet bane sig Vej ud over Landets Grænser, og den er til Dels naaet til at ledere en Verdensartikel. Det er da ret aparte, forekommer det mig, at man paa en Tid, hvor man taler om at beskytte det nationale Arbejde, om at lette Billaarene for den indenlandske Industri, at man paa et saadant Tidspunkt vil møde denne vor dygtigste Industri med Bestemmelser, der indeholde saadanne Baaand og — jeg kunde næsten sige — en saadan Haan som den, der indeholdes i Lovforslagets § 2. Det er imidlertid ikke noget, der generer det ærede Medlem fra Stege (Vojten); han gaar let hen over den Slags Ting. Han glæder sig ved et saadant Fremskridt og en saadan Snebighed som den, man har faaet indført i § 26, at Toldforhøjelsen skal indtræde 6 Maaneder, efter at den er indført i Slatte-loven. Det er dog af de Ting, man gør overalt, hvor man vedtager en saadan Told-